Kur'an-ı Kerim

Mehmet Emin Yurdakul

Kur'an-ı Kerim — Mehmet Emin Yurdakul

İlk yayın: Türkçe Şiirler (1898)

Mehmet Emin Yurdakul 1944 yılında öldü. 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'nun 27. maddesi uyarınca eserin özgün metni kamu malıdır.

Metin, Vikikaynak (tr.wikisource.org) aktarımından alınmıştır: https://tr.wikisource.org/w/index.php?title=Kur'an-ı_Kerim&oldid=165445 (revizyon 165445). Bu aktarım Creative Commons Atıf-AynıLisanslaPaylaş 4.0 (CC BY-SA 4.0) lisansıyla paylaşılır; bu PDF de aynı lisansla serbestçe paylaşılabilir.

pdfkitaphane.com

Bu kitaptır: Her insana için, dışın öğreten;
Gökte, yerde, tende, canda bir Yaradan sezdiren.
Bu çobandır: Kavalını koyunlara dinleten;
Sürüleri akarsular kıyısında gezdiren!

Bu kitaptır: Her kişiye benlik veren, yol açan;
İnsanlığın sergisine armağanlar astırtan.
Bu çerağdır: Obalara, saraylara nur saçan;
Bir köylünün işlerini tarihlere bastırtan!

Bu kitaptır: Yürekleri iyilikle besleyen.
«El bağına girme!...» diyen, dost yarasın bağlatan.
Bu anadır: Her öksüze «Yavrum!» diye seslenen;
Nice canlar kardeş eden, birbiriyçin ağlatan!...

Bu kitaptır: Akıllara her bir şeyi sordurtan;
«Düşün, sonra inan» diyen, doğru yollar gösteren.
Bu bilgidir Ululuğun yapıların kurdurtan;
Çıplak dağlar yeşilleten, viran köyler şenleten!..

Ey kardeşler, şu küçücük armağanım atmayın!
Bir koncadır, Muhammed'in gül bağından derildi.
Sakın, bunu yapma çiçek demetine katmayın;
Bu şey size özünüzü açmak için verildi!...